

[Holstein.]

her taler derimod, saa er det kun af almindelige principielle Renlighedshensyn, af Hensyn til den offentlige Polemik.

Jeg vilde ønske, at min Nærværelse ikke mere maatte blive en Anstødssten i det borgerlige politiske Arbejde, som den har været det hidtil, og det skal fra min Side efter den Modtagelse, jeg har faaet i Partiet Venstre, ikke skorte paa god og redelig Villie. Det vil falde mig saa meget lettere, ikke blot fordi man har modtaget mig, som man har, men ogsaa fordi det mere end nogen Sinde er min fuldeste Overbevisning, at der gaar uoverskuelige Værdier tabt i dette Land, økonomisk, socialt og kulturelt, hvis de to borgerlige Partier ikke i saa dybt tragiske Forhold som dem, hvori dette Land befinder sig, finder hinanden paa fælles Front, under fælles Ledelse i frugtbart Samarbejde overfor det Statsstyre, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i mine Øjne med fuldkommen Ret har karakteriseret, som han har det, en Karakteristik, som jeg føler mig overbevist om, at den allernærmeste Fremtid, at Aaret 1933 til fulde vil bekræfte Rigtigheden af.

Paa Rigtigheden deraf har vi allerede set adskillige Prøver og Eksempler. Jo længere Tid der gaar, desto talrigere og desto rigere vil Prøverne og Eksemplerne blive. Saa meget mere Opfordring er der da til, at det ærede Medlem Hr. Christmas Møller forlader de Veje, som fører til Siden, og loyalt og redeligt søger det Samarbejde paa liges Fod imellem de borgerlige Partier, uden hvilket uvægerligt uerstattelige Værdier i dette Land vil blive knust og tilintetgjort.

Statsministeren (Starving): Hvis jeg i Gaar havde tænkt mig, at det ærede Medlem vilde bruge saa megen Tid til en Klagescene, som han nu har brugt, saa vilde jeg have betænkt mig meget paa at citere de Ord fra hans Fortid, som har gjort et saa stærkt Indtryk paa ham. Nu forstaar jeg, at denne Fortid og Minderne om den er ham ubehagelig, saa jeg skal erindre, hvad det kan koste her i Tinget at minde derom. Det ærede Medlem beklagede sig overmaade meget. Det er muligt, det ærede Medlem har Grund dertil, han er jo selv en saa fintfølelse Natur, sart i sin Bedømmelse af alle andre — Rigsdagstidenden bugner af fredfyldte, elskværdige, fine, noble Betragtninger fra det ærede Medlems Side overfor hans Medmennesker —, saa jeg forstaar, hvor ubehageligt det er, naar en haard

Haand en enkelt Gang rammer det ærede Medlem.

Det ærede Medlem har saa i øvrigt, foruden denne Scene til Slut, gjort os delagtige i en Række Betragtninger over hans Standpunkt til Forfatningsspørgsmaalet og meget andet. Jeg synes, det er temmelig ligeegyldigt, om det ærede Medlem i dette Øjeblik er Tilhænger af Tingenes Ligeberettigelse, af en Sammenlækning, som han sagde, eller noget andet. Naar den Tid kommer, da vi skal tage Standpunkt til Forfatningsspørgsmaalet, er det jo tidsnok at faa at vide, hvad det ærede Medlems Standpunkt er til den Tid.

Thi hvad jeg i Gaar har ønsket at fremhæve, det er det, som jeg ogsaa nu forstod, det ærede Medlem var misfornøjet med, at han den 26. Marts 1923, da han var konservativ, erklærede: Jeg er en oprigtig Tilhænger af det gamle liberale Princip: Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget. Det er rigtigt, at det ærede Medlem sagde dette i Sammenhæng med en Tale om „Buntmagerloftet over Folketinget“; men det er jo mindre vigtigt, det afgørende, det er, at det ærede Medlem den Gang erklærede, at han var en oprigtig Tilhænger af det gamle liberale Princip: Ingen over og ingen ved Siden af Folketinget. Den Gang var, som sagt, det ærede Medlem konservativ, nu er han blevet Venstremand, og nu hævder han Tingenes Ligeberettigelse, Landstingets og Folketingets Ligeberettigelse, nu er den gamle Tale død, den gamle Tale, han holdt som konservativ. Det er, synes jeg, det eneste interessante med Hensyn til det ærede Medlems Forfatningsstandpunkter, og saa faar vi jo se, hvor han er havnet, naar den Tid kommer, da vi for Alvor skal beskæftige os med Forfatningssagen.

Men saa gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger — og det er egentlig dem, som jeg i særlig Grad har Anledning til at knytte et Par Ord til —, hvori han søgte at ordne det Forhold, som han har blandet sig ind i, med Hensyn til Dagspressens Meddelelser vedrørende Danmarks Forhold, som jeg i Gaar paatalte. Det ærede Medlem erklærer, at jeg maa jo ikke vide, hvad en Presseattachés Opgave er, naar jeg ikke forstaar, at det just er hans Opgave at fylde saadanne Ting i den udenlandske Presse. Jeg maa tilstaa, jeg har aldrig forstaaet, at det er en Presseattachés Opgave at fylde Ting i Pressen, om hvilke det ærede Medlem siger, at de er usande, at de er i Strid med Sandheden. Jeg har protesteret imod, at det ærede Medlem har sigtet Udenrigsministeren for at give falske In-